

[Tommy Dinesen]

Ministeren siger, at det drejer sig om 1.021 sager. Jeg er komplet ligeglad med, hvor mange sager det drejer sig om. Det drejer sig om mennesker, der har betalt nogle penge til en forsikring; derfor skal de have dem tilbage.

Det er selvfølgelig sørgeligt, at hr. Søren Hansen og hr. Jens Jørgensen og Korsørs borgmester, som har gjort en stor indsats for at samle klagerne over dette sammen og har været ude at kigge på haverne, på den måde kommer til at stå alene. Men når fru Sonja Mikkelsen ligefrem kalder det utidigt at fremsætte dette forslag til lovændring, vil jeg gerne sige, at det da er en ganske normal procedure, når man finder ud af, at en lovgivning ikke dækker de områder, som det var meningen at den skulle dække. Det var jo SF, der først stillede forslaget som et beslutningsforslag i sin tid, vil jeg da godt sige – nu har alle jo sagt, at de støttede det – og det gør man vel, fordi der er nogle ting i en lovgivning, der ikke virker efter hensigten, og så gør man vel det, at man laver loven om. Det er ærligt talt det, der er meningen med det forslag til ændring af loven, der er her.

Fru Sonja Mikkelsen sagde også, at det kun drejer sig om det, der er berørt af en brandforsikring. Det er da rigtigt, men jeg går da ud fra, at hvis der går brand i et hus og der er en have og træerne også brænder, får man også erstatning for dem. Jeg har selvfølgelig læst loven, og jeg er ikke sikker på, om der har været afgjort sager af den art, men det kan vi da finde ud af undervejs. Der er da mange træer og buske, der står op ad et hus, og jeg går da ud fra, at de er dækket ligesom alt andet. Jeg ved selvfølgelig godt, at jorden som sådan ikke er dækket.

Hr. Flemming Hansen var også inde på hurtigheden i sagsbehandlingen. Det er altså det, der er det afgørende: Det her skal bare køre derudad, og så er det lige meget med de mennesker, det går ud over. Hr. Flemming Hansen mener også, at der er mange, der kan misbruge dette her. Det er jo et postulat, som jeg synes det er fantastisk at man skal høre på. For mig er det ikke noget, man bare gør. Når man anmelder en sag, så er det ikke med baggrund i misbrug, så er det, fordi man har en rettilighed her.

Fru Pia Larsen var også inde på det med bropillerne, og det har jeg svaret på én gang. Fru Pia Kjærsgaard var også imod. Hr. Flem-

ming Hansen var dog – forstod jeg – 99 pct. for forslaget.

Hr. Hans Larsen-Ledet var inde på sandflugt og lignende ting. Jamen jorden som sådan er jo netop i det forslag, som blev vedtaget i sin tid af alle partier, friholdt for dette, men hvis der er behov for, at man gør noget med hensyn til sandflugt, vil jeg da gerne se på det. Men hr. Hans Larsen-Ledet sagde også, at dette her ikke er en opgave for staten. Det er ifølge min mening forkert.

Jeg kan altså konkludere, at det kun er de folketingsmedlemmer fra Socialdemokratiet og De Konservative, der er valgt i lokalområdet, der har den holdning, at dette burde give erstatning, og det kan jeg kun beklage.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det er to bemærkninger fra hr. Tommy Dinesen, der bringer mig på talerstolen. Den ene afspejlede den fejlagtige opfattelse, at jeg skulle have givet udtryk for, at dette forslag var utidigt. Jeg understregede tværtimod i min indledning, at jeg ikke fandt dette forslag utidigt, men at det er forståeligt og også rigtigt, at vi vurderer, om loven har fungeret korrekt, idet vi nu har haft loven i et par år. Det, der undrede mig, var udgangspunktet for lovforslaget, nemlig en konkret situation i Vestsjælland og ikke et samlet indtryk af, hvordan stormfloderstatningsloven har fungeret. Det var det, der undrede mig, og ikke det, at man nu rejser spørgsmålet om en ændring af stormflodsloven, fordi man har gjort nogle erfaringer. Det var det ene, jeg gerne ville sige.

Det andet er for måske at give et lidt mere korrekt indtryk af, hvad det er, der sker, når man får erstatning for stormflod, for der er jo ikke tale om, at man *forsikrer* sig mod stormflod. *Kan* man forsikre sig mod stormflod, og *er* man forsikret mod stormflod, kan man faktisk ikke få erstatning efter stormflodsloven, som der er tale om her. Denne lov er alene en lov, hvor vi for at skabe et økonomisk grundlag for at kunne komme nogle af de mennesker, som lider nød i forbindelse med stormflod, i møde, har pålagt alle brandforsikrede, uanset hvor i landet de bor – om de så bor på den højeste top her i landet – en 10-kroners-afgift på deres brandforsikring, selv om de aldrig nogen sinde kunne tænkes at komme i nærheden